

160. møde.

Tirsdag den 8. august kl. 14.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Meddelelse fra formanden.

Formanden: Min meddelelse går ud på, at folketingets næste møde afholdes i dag kl. 17³⁰ med følgende dagsorden:

*Fremsettelse af forslag.*Mødet hævet kl. 14¹.

161. møde.

Tirsdag den 8. august kl. 17³⁰.

Formanden: Med skrivelse af gårs dato fremsender ministeren for handel, industri og søfart:

Forslag til rigsdagsbeslutning angående importreguleringen.

I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han agter mundtligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om tilvejebringelse af øget forsvarsberedskab samt om udskrivning af en værnescat og et forsvarslån,

forslag til lov om forhøjelse af forbrugsafgifterne og

forslag til lov om midlertidig tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v.

Eneste punkt på dagsordenen var:

Fremsettelse af forslag.

Formanden: Jeg giver først ordet til den højtærede minister for handel, industri og søfart, for at han kan forelægge tinget det anmeldte forslag til rigsdagsbeslutning angående importreguleringen.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg har herved den ære for det høje folketing at forelægge forslag til rigsdagsbeslutning om ændring i handelsministeriets bekendtgørelse af 1. marts 1950 om tillæg til bekendtgørelse nr. 38 af 4. februar 1949 angående indførsel af varer m. v., hvorefter de varer, der er anført i bilaget til det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning, tilbagesføres fra den regionale friliste til listen over varer, til hvis indførsel der kræves tilladelse, indførselsbevilling, fra direktoratet for vareforsyning.

Siden den første verdenskrig har importreguleringen været et af de væsentlige stridsspørgsmål i dansk politik. Debatten om den har bølget op og ned nogenlunde i takt med vor næsten permanent anstrengte valutastillings feberkurve. I tyverne ulmede problemet, og i trediverne, da verdenskrisen bankede på døren med arbejdsløshed og landbrugskrise, blev det omsat til fast virkelighed, og der kan næppe herske tvivl om, at regeringen Staunings importreguleringspolitik har en væsentlig del af æren for, at Danmark trods sine særlig store valutavanskeligheder kom så forholdsvis godt gennem verdenskrisens rystelser. Udviklingen gennem fyrrerne op til i dag har vi alle i frisk minde. Efter krigens afslutning gik importen, når man ser bort fra de uheldige eftervirkninger af den dårlige 1947-høst, opad fra år til år, og i slutningen af 1949 kom vi oven i købet, i nær sammenhæng med det europæiske økonomiske samarbejde i Paris, ind på en gradvis afvikling af importreguleringen med det formål at knytte de vesteuropæiske landes økonomier tættere sammen.

Danmark er et af de lande, der i forhold til sin samlede import er gået længst med denne såkaldte „liberalisering“. Med det omfang, frilisterne har nu, kan det skønnes, at importen af frilistevarer i 1950 ville an-